

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lutego 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk

po rozpoznaniu w dniu 23 lutego 2024 r.
w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 3 k.p.k.),
sprawy **V. K.**
skazanego z art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 287 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę
od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie
z dnia 7 czerwca 2023 r., sygn. XI Ka 348/23,
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Chełmie
z dnia 29 grudnia 2022 r., sygn. VII K 877/21,

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną w zakresie zarzutu z pkt. III a;**
- 2. pozostawić bez rozpoznania kasację w pozostałym zakresie (zarzutu z pkt. III b i III c);**
- 3. obciążyć skazanego V.K. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Uzasadnienie rozstrzygnięcia zawartego w pkt. 2 sentencji postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 lutego 2024 r.

Kasację obrońcy V. K. co do zarzutów wyartykułowanych w pkt. III *b* i III *c* należało pozostawić bez rozpoznania — jako niedopuszczalną z mocy ustawy.

Zgodnie z treścią art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Ograniczenie to nie dotyczy jedynie kasacji wniesionej przez stronę z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.) oraz kasacji wnoszonych przez jeden z podmiotów wymienionych w art. 521 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 2 k.p.k.).

W zapadłym w sprawie wyroku sądu *a quo* (zmienionym następnie, w tym zakresie, zaskarżonym obecnie kasacją wyrokiem Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 7 czerwca 2023 r., sygn. XI Ka 348/23), za przypisany skazanemu czyn zakwalifikowany jako przestępstwo, wymierzono V. K. karę pozbawienia wolności. Jednakże sąd drugiej instancji zmienił ww. wyrok w zakresie kary (zmniejszył ją do roku) i następnie zastosował wobec V.K. dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący trzy lata (por. pkt. I ppkt. 1 i 2 wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 7 czerwca 2023 r.).

W kasacji wniesionej przez obrońcę — co jednoznacznie wynika z treści zarzutu zawartego w pkt. III ppkt. *b* i *c* *petitum* — postawione zostały zarzuty naruszenia nieodpowiadające wymogom przepisu art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k., nie nawiązano bowiem w nich do uchybień określonych w treści przepisu art. 439 § 1 k.p.k. Tak zredagowana kasacja w powołanym w pkt. 2 niniejszego postanowienia zakresie — w świetle jednoznacznej treści dyspozycji art. 523 § 2 i § 4 pkt 1 k.p.k. — jest niedopuszczalna, co, w efekcie (co do zarzutów z pkt. III ppkt *b* i *c*) musiało skutkować jej pozostawieniem bez rozpoznania w oparciu o przepisy art. 531 § 1 zd. pierwsze k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 *in fine* k.p.k. w zw. z art. 523 § 2 i § 4 pkt 1 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze, postanowiono jak w części dyspozytywnej (pkt 2).

[J.J.]

[ał]